

GAZETA KORRESPONDENTA

WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

Z WARSZAWY DNIA 22. STYCZNIA ROKU 1799. we WTOREK.

z Paryża dnia 3. Stycznia.

Ob. Laraiterie pierwszy Adjutant Generała Championnet, przybył wczoraj do ministra wojennego z wiadomością o wejsciu wojsk Francuzkich do Rzymu. Dnia 25. Frimaire (15. Grudnia) Francuzi wydali bitwę armii Neapolitańskiej i otrzymali zwycięstwo. Dnia 26. (16.) Główna kwatery przeniesioną była do Rzymu, a 27. (17.) Ob. Laraiterie wyprawionym został do Paryża, z chorągiewkami Neapolitańczykom zajętemi. — Doniosiono z początku, iż odebranie Rzymu poprzedziła krwawa bitwa; teraz zaś zapewniają, iż od dnia 12 do 15. zaszły tylko małe utarczki między polterunkami, i że armia Neapolitańska cofnęła się w bojaźni, ażeby nie była otoczona przez kolumnę Francuzką, która się pomykała od Tivoli i Rieti. W tym cofaniu korpus Neapolitańczyków od 4. tysięcy ludzi rozłożony w okolicach Civita Castellana nie mogli dosyć wcześnie złączyć się z resztą armii, napadnięty niespodziewanie przez wojska Francuzkie, gdy się chciał przez Tybr przeprować, ze wlezech stron otoczony, poddał się w liczbie 1800 ludzi, reszta pierzchnęła lub na placu legła. — Redaktor zawiera w sobie list z Rzymu pod 26. Frimaire (16. Grudnia) w którym wyraża: Armia Francuzka stoczywszy wiele oddzielnych bitew z armią Neapolitańską, wyparła ją zupełnie z krajów Rzplitej Rzymskiej. — Dnia 22. (12.) Generał Championnet pomknął się dla wydania bitwy Neapolitańczykom, lecz król i Generał Mack woleli iey uniknąć. Nasze wojska wezły już do krajów Neapolitańskich. Lewe skrzydło armii znajduje się w Pescara, a szrodek zajmuje Akwilez (następie potem opisane licznych zwycięstw, które wojska nasze w rozmaitych bitwach za brały.)

Pod dniem 19. Grudnia, Generał Championnet donosi z Rzymu: „Kolumna Generała Lemoine zdobyła Aquila miało w prowincyi Abruzzo na dniu 16. przez szturm do bram przypuszczony. Zarek kapitulował na dniu 17. załoga wzięta jest w niewolę. Czterdzieści armat i wiele amunicyi, są owocem tego ważnego zwycięstwa, które pozwala teraz Generałowi Lemoine rozpostrzeć się w krajach Neapolitańskich, i dopomóc armii Rzymskiej, będącej w pełnym marszu do Neapolu.

Generał Eblé komendant artylerji francuzkiej był dawniej od dworu francuzkiego do Neapolu, posłany dla założenia tamże szkoły artylerji. Po odbytych bitwach poznał armaty, nad których sporządzeniem miał dozór; i znalazł między niewolnikami wielką liczbę uczniów. — Kawalerya, która stała w tyle armii Neapolitańskiej została od republikanów, otoczona. Dowodził nią francuz Damas, gdy był wezwany do poddania się, odpowiedział: „Iż nadto szacuje francuzów, aby miał się w oczach ich poniżyć, i poddać się bez walczenia. Lecz żołnierze nie byli zdania swego Generała, rzucili broń, a Damas opuszczony od swoich, szukał ratunku w ucieczce.

Minister Francuzki Rivaud pisał następujący list do Dyrektoryatu Cisalpińskiego: „Obywatele Dyktorowie. Proklamacya którą wydałem do Ludu Cisalpińskiego, uwiadomi was o zamiarze powierzonego mi przez Dyrektoryat Rzplitej Francuzkiej poselstwa. Zwołałem was do sali waszych seji, ażebyście natychmiast rozpoczęli urządowanie, do którego was głosy waszych Prawodaw-

ców wezwały. Nadużycie władzy jednego Generała armij, czynność arbitralna uroczyscie przez Rząd Francuzki naganiona, oddaliły was od tych urzędów, sprawiedliwość każe wam do nich powrócić. Jest to dla mnie honorem być przy was w takiej okoliczności tłumaczem moiego Rządu. Narod Cisalpiński spodziewa się po was Obywatele Dyktorowie, dowodu cnot Republikantkich które Rząd okazują potężnym. Wasza oyczyna znajduje się w zakłoceniu, od agentów na waszą wolność sprzyśniętych. Zapał i baczność są wam w tym momencie potrzebne. Lecz wojska Rzplitej Francuzkiej przeszły przez Alpy dla waszego wsparcia; jeżeli wasz kraj doświadczy napadów, bronieć go będą. Republikanie Francuzcy i Cisalpińscy są sobie braćmi, ich sprawa jest wspólna, i wspólnie iey bronieć będą. Lecz gdy wspólne starania powinny się zewnątrz podwoić, bez wątpienia jest ieszcze ważniejszą rzeczą ażebyście zabezpieczyli wewnątrz spokojność, która czyni lżejszemi koszta wojenne. Mądrość wasza poda wam sposoby zapobieżenia bezprawiom, i przeszkodzenia ażeby te odmiany które powinny przyprzewodzić Rząd Cisalpiński do takiego stanu, ażeby już nie potrzebował żadnej dalszej reformy, nie stały się powodem podbudzania nieheci, która powinna być poświęcona dla spokojności publicznej.

(podpisano) RIVAUD.

Ob. François z Neufchateau minister wewnętrzny wydał list okólny do wszystkich administracyow centralnych, dotyczący się wewnętrznej w kraju żeglugi. Rząd znając ważność tego obiektu, postanowił w tym celu 12 kommissyow, które w Genewie, Altkirch, Zabern, Strasburgu, Maubeuge, Compiègne, Niort, Limoges, Bordeaux, Lugdunie, Arles, Bourges, i Orleans, odbywać się będą, i zatrudnią się tym wszystkim, co tylko ściągają się do połączenia rzek kanałami, lub ułatwienia na nich żeglugi. Kommissya w Genewie zatrudni się połączeniem jeziora Genewskiego z Renem. Kommissya w Altkirch połączeniem Rodanu z Renem, Kommissya w Zabern połączeniem Renu z Murty etc. Kommissye te złożone są z doskonałych inżynierow. Prace ich będą przygotowaniem do pożytecznych przedsięwzięć, na które z łatwością będzie można znaleźć towarzystwo kapitalistow. Minister wewnętrzny wzywa administracye do przysławienia tymże kommissyom wszystkich planow, mappow, i xiążek do tey pracy potrzebnych. — Słychać, iż dyrektoryat żądał od dworu Toskańskiego wolnego przeyscia dla wypędzenia Neapolitańczyków z Liworno.

Przed trzema dniami Dyrektoryat Wykonawczy przesłał Ciału Prawodawczemu Poselstwo względem stanu departamentow zachodnich. Prawda jest (wyraża w nim) iż tam starać się wznowić wojnę domową, i że wielu emigrantów i nieprzyśięgłych xięży wysiadło na nasze brzegi. Insurgenci zabierają Posytlonom listy, obdzierają kasy publiczne, zabijają członki administracyow i obywatelow dobra narodowe nabywających. Lecz mieszkańcy departamentow zachodnich niesprzyjają tym zewnętrznym nieprzyjaciolom; chcą oni być spokojnemi, i pamiętać na dawne swoje cierpienia. Nasi nieprzyjaciela szukają już sposobow wpływania do przyszłych elekcyow, i zapalenia niezgod. Dla przeszkodzenia ich zamiarom i zapewnienia spokojności wewnętrznej, powinniście Obywatele Reprezentanci postanowić ieszcze ostrzejsze prawo

względem odpowiedzialności okręgow etc. — Wyznaczono Kommissyę, ażeby podała swoje zdanie względem tego poselstwa.

Poselstwo Dyrektoryatu do Rady 500. — Obywatele Reprezentanci! Uplynęły pierwsze trzy miesiące roku 7go, a urzędnicy sądowi dopominają się ze wszzech stron o wypłatę swoich pensyow. Niepodobna jest temu zadosyć uczynić; dopoki nienastąpi urządzenie stołowne do nowego oznaczenia, które Dyrektoryat proponował w swoim Poselstwie i. Messidora roku 6go. Z innej strony, jest rzeczą nieodbitą, ażeby oddane były fundusze do dyspozycyi Ministra Sprawiedliwości na opłacenie Kommissarzow Dyr. Wyk: Byłoby to uczynić nieiako trudniejszemi obowiązki urzędników przewlekając dłużej oddanie im załużoney nagrody. Wielu nawet urzędników sądowych znajduje się w najgwałtowniejszej potrzebie. Dosyć wam zapewne przypomnieć te okoliczności, ażeby was nakłonić do wzięcia ich na iak najtroskliwszą uwagę.

(podpisano) L. M. Révelliere-Lepaux.

Przybyło tu dwóch deputowanych z Piemontu, to jest: OOb. Rocci członek tymczasowego rządu i Laville. W pałacu Luxemburskim złożyli hold wdzięczności swego Narodu zapewniając Dyrektoryat, iż cały Narod Piemontski żąda być przyłączonym do Francyi. Niewiadomo ieszcze czyli Dyrektoryat przyłtanie na to przyłączenie z przyczyny, iż w poselstwie przez które doniósł o potrzebie wypowiedzenia wojny Królowi Sardyńskiemu, wyraźnie oświadczył, iż nie ma zamiaru pomnażania swoich zwycięstw; lecz Piemont posiada długi szereg fortec, które stałyby się potrzebnymi Francuzom dla utrzymania, w swojej opiece nowych Rzplitych Włoskich.

Dnia 4. Stycznia.

Redaktor ogłosił następujący wypis z urzędowego listu Generała kommanderującego armią Rzymską pod d. 19. Grudnia. — Generał adjutant Delorme, którego na dniu 17. wysłałem do Porto-Danzo z oddziałem wojska, znalazł w porcie 22. statki Neapolitańskie, 16 Genueńskich nalożonych zbożem, winem, mąką, solonym mięsem, solą, cytrynami, makaronem, co wszystko zabrał. Wszedłszy do miasta znalazł nieprzyjaciol, na których uderzył, zabrał im 30 ludzi, reszta iak narypędzey uciekla na statkach, których wielką liczbę zatopiono. — Xiążę del Parque mianowany ambassadorem Hiszpańskim do Petersburga, spodziewany jest co moment w Paryżu. — Kontr-admirał Lelarge lkaflowany został. — Dnia 2. aresztowano czterech Amerykanów i zaprowadzono do Temple na rozkaz policji, nie wiadomo ieszcze z jakich pobudek. — Dnia 1. t. m. w tutejszey kaplicy ambassadora Duńskiego, odprawiono obrządek chrztu dzieci konsula Duńskiego. Jedno z nich trzymane było do chrztu przez panią Grand, i przez ambassadora, drugie przez konsula Pruskiego i jego małżonkę. Minister interesow zewnętrznych przytomnym był tey ceremonii, która zakończyła się na wspólnym uczcie.

Główna kwatery armij Angielskiej przeniesioną została z Rouen do Rennes. Zamiarem tego obrotu jest zbliżenie się ku brzegom, dla lepszego dostrzegania Anglikow, którzy tam zamysłali wysieść. — Donoszą z Bayony, iż tam znajduje się P. Cabarrus, że otrzymał paszport udania się do Paryża, skąd ma wyjechać do Hollandyi dla swoich interesow domowych. — List następu-

iący z *Liworno* pod d. 14. Grudnia pisany, jest nowym dowodem iak mocno W. Xże *Toskański* najsłabszą neutralność utrzymywać pragnie: „Statek bombardierski Francuzki *l'Etoile du Nord*, został gwałtownie zabrany z *Porto Ferrajo* przez dwie szalupy *Angielskie*, pomimo strzelania z bateriow; lecz rząd *Toskański* tak mocno nalegał o oddanie onego, iż natychmiast został wroconym swemu właścicielowi, przed upomnieniem się nawet Ministra Francuzkiego. Potwierdza się, iż na ufilne naleganie Rządu *Toskańskiego*, Anglicy wydali także statek kupiecki *Liguryjski*, naładowany srebrem, zabrany w *stanowisku Liworno*.

Agenci Francuzcy którzy niedawno z *St. Domingo* przybyli, zapewniają uparczywie, iż zamiar Generała *Toussaint Louverture*, nie jest uczynić zupełnie niepodległą osadę *St. Domingo*, a tym mniej poddać ją *Anglikom*. Wyszedł tu na publiczność list tego Generała pod 6. Listopada pisany do reprezentantów ludu, którego treść przyłączamy: Obywatele Reprezentanci. Gdy wyznacznie Generała *Hedouville* do rządu w *St. Domingo* zapowiadało szczęśliwość, iaką jego wielka sława obiecywała mieszkańcom tego nieszczęśliwego kraju, czy spodziewaliście się, iż przeciwnie wyławi go na największe niebezpieczeństwa, przed któremi go potrafiłem zastronić. Przyłączony tu exemplarz raportu, który przesyłam Dyrektoryatowi, okaże wam iak ten Agent z największymi sposobami dobrze czynienia, oszukał nadzieie prawdziwych przyjaciół wolności, zniechęcając wszystkich lud przeciwko swojej władzy, przez wszelkie nadużycia Praw, które mu służyły za tarczą, pod którą wzniecał niezgodę i zapalał blką wojnę domową. Jakieżkolwiek były przykrości, które ponosiłem od G. *Hedouville*, niepowinieniem był kapitulować z memi obowiązkami. Ochrońm dobro publiczne od niebezpieczeństw na które on je narażał, a w nagrodę tego G. *Hedouville* moje poświęcenie się dla ocyzyny naznaczył piętmem nieławy. Szczęściem, iż w moim sumieniu znajduję trwalsze świadectwo. Tym czasem na usprawiedliwienie nikczemnego opuszczenia swych obowiązków, donosi wam Ob. Reprezentanci, iż odłączyłem osadę od *francyi*, iż tam wprowadziłem emigrantów, i że z wojskami *Angielskimi* ulkutecznie dawno upragniony zamiar niepodległości. A tak nacyzniejsza potwarz, poparta chytrą, intrygą, i złotem z wysp *Antylskich*, gnębiąc niewinność, wynosząc się nad prawdę, w iednym dniu pozbawia mnie owocu długich moich usług, wierności dla *francyi*, ufilowań, które czyniłem, ażeby triumfowała nad swemi nieprzyjaciółmi. Lecz ufam bezstronności obydwóch rad, sprawiedliwości Dyrektoryatu, a burza nad moją wznosząca się głową, nieustrasza mnie w przekonaniu, iż zostanie rozproszoną przez tych samych, którzy przez swoy stan i obowiązek są podporą niewinności, mścicielami występku, obrońcami wolności i nieprzyjaciółmi tyranii. Wyspa *St. Domingo* uwolniona od grozących iey niebezpieczeństw, pospieszac będzie ku swemu uszczęśliwieniu, które ją oczekuje pod panowaniem praw i wolności, i pod rządem kommissarza *Rhoume*, do którego posłałem prosząc go na imie bezpieczeństwa publicznego, ażeby objął slyr, poki Dyrektoryat niepostanowi iak mu jego mądrość doradzi. Niezmienny w moich prawidłach, rownie iak zawsze przywiązany do *francyi*, do wolności, poświęcę wszystkie życia mego chwile, dla ugruntowania pomysłności w *St. Domingo*.—Pozdrowienie Rzeczypospolitey *Francuzkiej*.

(podpisano) *Toussaint Louverture*.

Toussaint-Louverture (mowi ieden z naszych dziennikarzew) ma okolo 55. lat; ma nader wielkie zaufanie pomiędzy murzynami, którzy go mają za najfilniejszą wolności swojej podporę. Jest to dla nich rzeczą podchlebną, mieć na swoim czele murzyna, którego równym

jest interessem chronić się od dawnych pętow. Pan iego uważając w nim dowcip, pozwolił mu dzielić nauki z swemi dziećmi, po czym z współ-ucznią stał się ich nauczycielem. Nie jest przeto bez wiadomości. Mowi i dosyć dobrze pisze po *Francuzku*. Sekretarze iego są biali, lecz wszyscy iego urzęduicy woieni czarai. Obyczaje iego są proste, lecz pomysłność i pochwały przyzwyczajły go do używania władzy, i uważa się za nayszdolniejszego do rządzenia osadą etc.

Ogłoszono tu Rapport, który Administracya municypalna w *Cap-Français* wydała dnia 28. Października do innych Administracyow municypalnych osady. To pismo rzuca nowe światło na przyczyny powrotu Generała *Hedouville*: „Obywatele, nieszczęśliwe zdarzenie w *Port-Liberté* dnia 15. i 16. zaszło, stało się przyczyną trwogi we wszystkich południowych i zachodnich stronach. To zamieszanie wzięło swoy początek z rozkazow Ob. *Maignat* delegowanego od Dyrektoryatu, danych piętemu regimentowi na złożenie broni, z którego wzięto 11. officerow i zaprowadzono do *Kapu*, a Generała *Moyse* skallowano i z pod opieki prawa wyięto. W tym stanie rzeczy komunikacye były przerwane, życie Europeyckow zagrożone: G. *Toussaint-Louverture* skoro tylko o tym został uwiadomiony, udał się natychmiast na naysłabsze miejsca, i wydał rozkazy szanowania ludzi i własności. Rolnicy z różnych stron zgromadzeni poszli do *Kapu*. Uwiadomiona o tym administracya municypalna, wysłała na przeciw tej armii deputacyą z zapytaniem o przyczyny tego postępku. Gdy nasza deputacya niepowrocila nazajutrz, agent Dyrektoryatu który iuz uczynił przygotowania na swoy powrot do *francyi*, udał się na fregatę *la Bravoure* z swoią strażą i obywatelami, którzy także na trzech fregatach popłyneli do *francyi*. Generał kommand: *Toussaint-Louverture* uwiadomiony o marszu wojska, udał się do *Kapu*, dla zastronienia tego miasta od grozących mu niebezpieczeństw. Żołnierze tej armii ulkarzali się, iż ich bracia stali się ofiarami w *Port-Liberté*, że officerowie byli więzieni, iż G. *Moyse* został skallowany, z pod opieki prawa wyięty, i że za to zemścić się zamysłają. Taka była ich odpowiedź z dodatkiem, iż jeżeli chcemy uniknąć krwi rozlewu, do nas iako urzędnikow należało, przedsięwziąć z Generałem kommanderującym nayspieszniejsze środki dla uniknienia nieszczęść, ktorymi byliśmy zagrożeni. Armia znajdowała się iuz pod miastem i opanowała zamek *Belair*. Ządaliśmy od nich imieniem prawa; ażeby nam wyznaczyli godzinę i miejsce na którym moglibyśmy się zeyść z Gener: kommanderującym, dla zagodzenia tych sporow. Officerowie posłali Generałowi kommanderującemu do osady *d'Hericourt* nażą odezwę, który przeczytawszy ją udał się natychmiast do *Kapu*. Tam zatrzymawszy się przez czas potrzebny do dania przywoitych słceń, ażeby cała armia nie weszła do miasta, dał rozkaz 4. regimentowi pod kommandą Gen: *Dessaline*, ażeby tam wszedł w nayslepszym porządku i zabezpieczył osoby i własności. Generał kommanderujący poprzedza ten regiment, i uida się prosto do Administracyi municypalnej, gdzie się zgromadził wielki tłum Obywatelow. Uwiadomił nas o wszystkich swoich staraniach które uczynił, na uspokojenie w połnocney i zachodniej stronie zemsty, którą wzbudziło zdarzenie w *Port-Liberté*, zemsty, która kazała się lękać we wszystkich stronach powszechnego zaburzenia; dodał, iż wszystkim zapobiegł, mając się za nadto szczęśliwego, iż przybył zawczasu dla przedsięwzięcia wraz z administracyą municypalną wszystkich środków, które mogą zabezpieczyć święte własności i obywatelskie prawa. Dalsze urządzenia Generała kommanderującego odjęły wszelką niespokojność miastu. Administracya municypalna wydała proklamacyą. Wszelkie do swego powrocilo porządku, mamy ukontentowa-

nie donieść mieszkańcom osady, iż ani iedna kropla krwi w mieście nie była rozlaną. Te wszystkie dobrodzieystwa winno jest miało zabiegom Generała *Toussaint-Louverture* (następują podpisy.)

Rząd musiał odebrać szczeguly o insurrekcyi w *Kairze*. Oto jest co w tej mierze Dziennik półurzędowy wyraża: „Zdaie się byż prawda, iż sławny Dywan zbrany w *Kairze* nie odpowiedział nadzieiom iakie *Bonaparte* o nim powziął. Podług zdania nayszyzszej rady, każda nowość była przeciwna *Koranowi*, a *Koran* wszystko przewidział. Jeden Generał wychodząc z Dywanu był napadnięty z zaiadłością od *Turkow*, bronil się długo, lecz nakoniec uleż musiał przed przemagającą siłą. Generał *Dupuis* dowiedziawszy się, iż na głos zardrosnych i zapalczywych *Imanow*, Muzulmani uzbroieni, zagrażali wyrznięciem instytutu, pobięgi mu na pomoc i zginął w akcyi. *Bonaparte* zgromadził natychmiast wszystkie sily iakie miał w mieście, i kazał allarm w bębn uderzyć 6000 wojska obozem w bliskości stojącego przybiegło z nim się połączyć i straszną rzeź w tych morderczych buntownikach sprawiło, 1500 z pomiędzy nich uciekło do meczetu, i prosiło o pardon.— *Lecz nie masz pardonu dla zaboycow*.— Wszyscy w pieri wyięci zostali. Dodają, iż *Bonaparte* cofnął się do obozu.

z *Hagi* dnia 5. Stycznia.

Wczoray Generał *Brune* przybył do miasta naszego, a Generał *Hatry* oświadczył tuteyszemu rządowi, iż wkrótce ząd wyiedzie dla objęcia rangi inspektora armii w prowincjach południowych.— Dyrektoryat przyślął poselstwo do pierwszey izby, donosząc, że rząd *Francuzki* ulkarza się na to, iż *Batawowie* dotąd ieszcze wspólnemu nieprzyjacielowi (*Anglikom*) żywności dostawiają. Ząd Dyrektoryat żądał, aby wywoz wędzonego i solonego mięsa był zakazany.— Przybyło tu 200 rekwizycyonistow z wewnętrzych okolic *francyi*, którzy zaraz do tutejszych korpusow wcieleni zostali.— Pierwsza izba oblaie przy Dekrecie, aby wszyscy urzędnicy, którzy do 13. zeszłego Lipca nie ukazali się na zgromadzeniach pierwiastkowych, postradali urzędy swoje.

z *Konstantynopola* dnia 6. Grudnia.

Położenie miasta naszego i gabinetu nie interesującego teraz nie okazuje. Dla wielkich burzow na *Archipelagu*, komunikacya jest przerwana, i dotąd żaden okręt przez *Dardanelle* tu nie przybył. Dla teyże samey przyczyny *Porta* żadney od kilku dni nie ma pewney wiadomości o działaniach połączonych eskadrow. Procz tego raportta często odbierać zwykła fałszywe.— Od niejakiego czasu rozmaite okręty odchodzą ząd na morze *szrodziemne*, zawczoray popłynął tam okręt *Rossyjski* wodką i żywnościami naładowany.— W. Wozyr pracuje teraz z nayszyzszą skrytością nad planem zniszczenia *Basmana-Oglu*, który teraz w nayszyzszej zoisie nieczynności, i strzeże się nakładać wszelkich rekwizycyow, które mogłyby być uciążliwymi dla okolic po obu brzegach *Dunaju* położonych. Uważano także, iż terazniejszy *Hospodar Wołoski* chociaż się okazywał zawziętym nieprzyjacielem *Basmana-Oglu*, żadney iednak nad nim zemsty nie odniósł, chociaż ta z łatwością mu przychodziła.

z *Peterzburga* dnia 25. Grudnia.

Na dniu 26. Listopada (dawnego slylu) Deputacya kapituły zakonu *S. Jana Jerozolimskiego* otrzymała u Imperatora Imci publiczną audyencyą.— Za wezwaniem wspomnionej kapituły, kawalerowie i kawalerki wszelkiego gatunku zakonu *Rossyjskiego*, zebrały się u dworu o godzinie 10. z rana w sali *S. Jergo*. Po tym za danym nayszyzszym rozkazem pod przewodnictwem magistr ceremoniow, niesiene były w paradzie uroczystey od 4. urzędnikow nadwornych, znaki nayszyzszej dośtyności Imperatorskiej, iako to korona od marszałka nadwornego hrabiego *Tołstoi*, berło od koniuszego *Torszkow*, iabko imperyi od marszałka dworu *Guriew*, a chorągiew imperii od marszałka dworu xiążęcia *Wazemskoi*. Te inflignia złożone zostały z uszanowaniem na stole po prawey ręce tronu stojącym, sztandar zaś odebrał Generał leutnant *Czerykow*, z którą przez cały prze-

ciąg ceremonii stał po prawej stronie tronu, mając dwóch kawalerów przydanych sobie do asystencji. O godzinie 11. wszedł do sali N. Imperator z N. Imperatorową i W. książętami, wszystkie wysokie osoby zajęły też ławki miejsca iak w dniu 8. Poczem deputacja przypuszczona była do audyencji w następującym porządku.— Najprzód siedli najwyższy magister ceremonii, po tym urzędnicy zakonu obu ostatnich klas *Rossyjskich* parami, a dopiero deputacja, to jest najprzód dwóch kawalerów z dobytymi pałaszami i nakrytą głową, potem chorągwy zakonu z sztandarem i dwoma asystentami, dalej znowu dwóch kawalerów z dobytymi pałaszami, sekretarz zakonu potem 4. kawalerów z insygniami zakonu, i aktem proklamacyi, pomiędzy którymi kanclerz książę *Bezhorodko* niósł koronę, za nim szli parami kawalerowie, a naostatku hrabia *Litta* mający 4 paziów obok siebie, 4 przed sobą, i 4 za sobą. Za zbliżeniem się do tronu i uczynionym potrojnym pokłonem hrabia miał mowę, czytał proklamacyę i wykrzyknął Imperatora Jmci W. Mistrzem zakonu *S. Jana Jeruzolimskiego*. Podkanclerzy wstąpiwszy na czwarty stopień tronu, odpowiedział Deputacji imieniem Cesarza Jmci. Po czym Imperator, W. książęta i wszyscy kawalerowie zakonu *S. Jana Jeruzolimskiego* dla złożenia przylegi nakryli głowy, dobyli szpad i schyliłi ie równie iak chorągwy chorągiew zakonu.— Gdy potem szpady znowu pochowane i głowy odkryte zostały, hrabia *Litta* stanąwszy na drugim stopniu tronu oddał Imperatorowi Jmci akt proklamacyi i znaki zakonu *S. Jana Jeruzolimskiego*, które konsyliarz tajny *Rostopszyn* przyjął, i na stojącym po lewej stronie tronu stole złożył. Po czym N. Imperatorowa i W. książęta złożyli swoje powinszowania, a po nich wszyscy kawalerowie zakonu przyklękając, mieli honor ucałować rękę N. Imperatora i N. Imperatorowej. Po skończonej całej ceremonii, W. Mistrz na ambasadora cesarskiego hrabiego *de Cobenzl* włożył W. Krzyż tegoż zakonu, i mianował kawalerem tegoż zakonu księcia *Czartoryjskiego* młodszego (starzy bowiem otrzymał przed rokiem kommanderyę z pensją) hrabiego *Choiseul Gouffier*, hrabiego *Chreptowicza*, *P. de Niepris*, *Choiseul d'Alcourt*, księcia *Lubomirskiego*, *Panow de Fouvet*, *de Poyt*, i *de Sade* Kommandorami zakonu.— Naostatek Imperator Jmci z całą familią udał się do swoich pokoiów, a insygnia Imperyi i zakonu w zwykłej paradzie zaniesione zostały do pokoju brylantowego.

Od granic Austriackich dnia 12. Stycznia.

W tych czasach kilku kurjerów z *Paryża* do *Wiednia* przyjechało, po ich przybyciu rozeszła się pogłoska, iakoby rząd *Francuzki* wypowiedział wojnę *Krolowi Czeskiemu i Węgierskiemu*, tudzież *elektorowi Saskiemu*. Ambasador *Hiszpański* odebrał przed sześciu dniami depesze z *Paryża* od swego kolegi kawalera *Azara*. Nie są one zapewne całkowiec od dworu *Madryckiego*, którego związku z dworem *Wiedeńskim* są nader szczupłe; zdaie się, iż bardziej tyczą się Dyrektoryatu *Francuzkiego*. Tenże Ambasador odprawił przed trzema dniami długą u naszych ministrów konferencyę; domyślają się, iż pokoy z *Francją* był iey zamiarem. Zdaie się, iż *Francuzi* starali się dotąd wszystkie interessa zwolczyć, i niechcieć mieć do czynienia tylko z każdym dworem z osobna.— Z pomiędzy szczegółów zaięcia przez *Neapolitańczyków* *Rzymu* (iuz teraz przez nich opuszczonego) donoszą, iż mieszkańcy którzy byli stronnikami *Francuzów*, dopuścili się największych zbytków; iż lali ukrop i wrzucą oliwę na wołka *krola Neapolitańskiego*, i że przez to ściągnęli na siebie okropny rabunek przez 24. godzin trwający. Dodają, iż ochotnicy z *Kalabrii* najpierwsi rzucili się do szturmu i weszli do miasta, w którym kilka tysięcy ludzi zostało zabitemi. Czynną tu zakłady względem poruszeń naszych wołk we *Włoszech*, i twierdzą, iż w tych dniach 20. tysięcy wołka *Austriackiego* pomknęło się ku *Ravennie* i *Rimini*; lecz poki rząd nic w tej mierze nieogłosi, należy wątpić o wszystkich doniesieniach z *Wenecyi*.— Pomykanie się korpusu pod kommandę Generała majora barona *de Laudon* zostającego, i szesnastu kompaniów strzelców *Tyrolskich*, zupełnie się potwierdziło: Jedni uważają w tym bliżki moment deklarowania się dworu naszego, inni zwyczajne tylko ostrożności skutki. *G. Bellegarde* po uczynionych

w kraju *Gryzonow* rozporządzeniach, pojechał na nieiaiki czas do *Wiednia*.— Generał kwartmistrz *Schmidt* przybył tam także z ważnymi depeszami z głównej kwatery w *Friedberg*.— Będący w *Turyinie* poseł *Rossyjski* hrabia *Stakelberg* iuz przybył z tamtego miasta do *Wiednia*.

z Bruzelli dnia 3. Stycznia.

Ośm kolumn wołk, każda składająca się z 5 do 600. tak kawalerii iako i piechoty, mają wyruszyć razem, i obrocic marsz w rozmaite strony Departamentow, do których insurgenci schronili się. Ten krok spodziewać się kaze napomyślniejszych skutkow, byle tylko wspólnie i dokładnie był uzupełniony.— Zacieżni z Departamentu *de l'Oure* dają do *Paryża*, i wgląd krajow Rzply, gdzie do wołka wcieleni będą; przeciwnie zaś zacieżni z dawniejszego *Belgium* maszerują do *Strazburga*, gdzie w armii *Mogunckiej* i *Szwajcarskiej* umieszczeni zostaną. Zapewniają, że za nadejściem wiosny uformowany będzie po nad brzegami morza korpus od 30,000. wołka. Składać się on ma w trzech częściach z nowo zacieżnych, którzy przez zimę wyćwiczeni i uformowani zostali, a czwartą składać będą dawni żołnierze.

z Kolonii dnia 5. Stycznia.

Odbieramy następujący list urzędowy pod datą późniejszą od ostatnich doniesień z *Wiednia* przez *Konstantynopol* idących.— Wypis z listu Gen: *Manscourt* kommandanta artylerii w *Alexandrii* dnia 18. *Brumaire* roku 7.— „Jesteśmy tu w najlepszym i nayspokojniejszym położeniu. Jemy wybornie i płatni iestśmy dobrze, ia sam procz moiej gaży generalłkiej, odbieram na stoł 1500 frankow co miesiąc. Spodziewamy się z pewnością pokoju z *Portą*, która bez wątpienia znajdzie korzyść dla siebie rzeczą, odbierać haracz z *Egiptu*.

z Raftad dnia 3. Stycznia.

Nota którą Ministrowie *Francuzcy* na d. 2. Stycznia podali Deputacji *Rzeszy* względem wołk *Rossyjskich*, była w następującej osnowie: „Nizej podpisani Ministrowie pełnomocni *Rzpltey Francuzkiej* do negocjacyi z *Rzeszą Niemiecką*, są od swego Rządu obowiązani uczynić Deputacji *Rzeszy* wyraźne oświadczenie: Iż iezeli *Seym Ratzboński* pozwoli na wniście wołk *Rossyjskich* w territorium *Rzeszy*, lub iezeli się temu skutecznie nie sprzeciwi, na ten czas przechod armij *Rossyjskiej* przez territorium *Niemieckie*, uważany będzie iako zgwałcenie neutralności z strony *Rzeszy*; iz negocjacya odprawująca się w *Raftad* będzie zerwaną, i że *Rzplta* i *Rzesza* powroczą do tego stanu, w iakim się te obydwia kraie znajdowały przed podpisaniem przedugodnych warunkow w *Leoben*, i przed umowionym zawieszeniem broni. Do tego oświadczenia które podaje surowość okoliczności, nizej podpisani przyłączają z ukontentowaniem nawyrażniejsze zapewnienia o skutecznych lklonnościach swojego Rządu dla ulżenia i zaspokolenia *Rzeszy*, i o szczerej chęci ażeby tak mało przewidziane zdarzenie, które iest zamiarem tej Noty, a które mogłoby się stać tak okropnym dla wewnętrznej spokojności *Niemiec*, nie zniszczyło prawie iuz uiszczoney nadziei doskonałej zgody i wiecznego między dwoma Narodami pokoju. Nikt wreszcie nie może być oszukany względem pobudek i celu Gabinetu *Petersburskiego*. Nadewszystko Deputacya *Rzeszy* nadto iest interellow *Europejskich* wiadoma, ażeby nie miała iasno widzieć, iż *Rossya* przez lat szesć utrzymując wojnę bez mieszania się do niej, nie zabiera się dziś tak otwarcie do stanu napaści przeciwko *Francji*, iak tylko dla przeszkodzenia pacyfikacyi krajow lądowych, i w niemniej widocznym zamiarze pokrycia wielkiej usurpacyi, o której od dawnego czasu zamysła. Nizej podpisani nie wątpią, ażeby Deputacya w tym postępku Rządu *Francuzkiego* niemiała dostrzegać nowego dowodu spokojnych iego lklonności, oraz podającej się pory dla *Rzeszy*, izby chroniąc się osobistego niebezpieczeństwa, nabyła świeżych praw do przyjaźni *Rzpltey*. Zapewniają Ministra pełnomocnego *J. C. Mci* o swoim znakomitym poważaniu.— w *Raftad* dnia 13. *Nivos* (2. Stycznia) roku 750 *Rzpltey Francuzkiej*.

(podpisano) BONNIER, JEAN DEBRY, ROBERTJEOT.

inna Nota w teyże samey okoliczności w mocniej-

szych wyrazach oddana iest przez legacyę *Francuzką* hrabiemu *de Lehrbach*. Słychać, iż żądaniem iest rządu *Francuzkiego*, aby wołka *Rossyjskie* nawet przez kraie *Austriackie* nie przechodziły.— Zapewne teraz wszystkie negocjacye względem sekularyzacyi i *Erenbreitsteinu* przez kilka tygodni przerwane zostaną, iezeli kongress zupełnie się nie rozeydzie. Lisy z *Wiednia* zapewniają, iż wołka *Rossyjskie* przez *Znam*, *Krems* i *St. Polten* do *Braunau* się udaly. Inni dają im przeznaczenie do *Włoch*.

z Frankfortu dnia 5. Stycznia.

Nota którą Ministrowie *Francuzcy* podali w *Raftad* względem marszu wołk *Rossyjskich* wzbudziła nadzwyczajne wrażenie.— Ta nota sztafetami rozeflaną iest po różnych dworach. Zeszłej nocy przejeżdżał tedy kurjer z *Raftad*, wiozący depesze do *Berlina* dla *Ob. Sycyes*.— *Niemcy* znowu pożarem wojny są zagrożone, gdyż zdaie się, iż *Rzesza* prawie nieuchybnie w ten zamęt okoliczności wciągnięta zostanie. Nie tylko Deputacya ale cała *Rzesza* chce czynić cesarzowi przełożenia względem marszu wołk *Rossyjskich*. Wielu podaje teraz zapytanie, czyli Dyrektoryat *Francuzki* pomiędzy kraie *Rzeszy Niemieckiej* mieścić także będzie *Austrią* i *Czechy*.— Ponieważ ministrowie *Francuzcy* w *Raftad* względem marszu wołk *Rossyjskich*, podali także notę ministrowi *Austriackiemu*, która iest ieszcze mocniejsza od tej, którą deputacya *Rzeszy* od nich odebrała, przeto można z tej noty wnosić, iakie iest systema i lklonność rządu *Francuzkiego* względem gabinetu *Wiedeńskiego*. Stosunki oby tych mocarstw są w bardzo nabebezpiecznym położeniu.— Mowią, iż w przypadku nowej wojny linia demarkacyjna daley posunięta będzie. Z strony *Francuzkiej* porobione są wielkie i daleko rozciągające się plany. W arsenalach w *Hunindze*, *Landau* etc. duiem i nocą pracują. Nawet w największe mrozy nowi rekwizycyoniści odbywają musztrę 2. razy na dzień w kościołach *Strazburskich*.— Niektóre okolice na prawym brzegu *Renu*, musiały oddać *Francuzom* 1,600,000 liwrow w kontrybucyi, i 200,000. zł. w rekwizycyach.— Część wołk *Francuzkich* idąca do wyższego *Renu* otrzymała kontrordynans, i iest iuz w powrocie do *Moguncyi*.— Wiadomość iakoby *Francuzi* chcieli odstąpić od blokady *Erenbreitsteinu*, była fałszywą.— Podług dziełow *rocznych Monarchii Pruskiej* w *Berlinie* wychodzących, Dyrektor *Achard* odkrył ważny wynalazek, to iest, iż rodzaj wielkich rzepów *torpisy* zwauy, które w krajach *Magdeburških* trólkliwie są utrzymywane na karm dla bydła, zawiera w sobie znaczną mnogość cząstek cukrowych. Okazano *Krolowi*, próbę zrobionego z tych *torpisy* cukru który przez taniosc swoią wielki krajowi przynieść może pożytek, uwalniając go od opłat, które nowemu światu i handlującym narodom dawać potrzeba.

Od brzegow Elby dnia 8. Stycznia.

Dla wielkich lodow od 4. tygodni wszelka komunikacya między *Anglią* i *Cuzhuwen*, tudzież *Hamburgiem* ustała.— Uważano tu, iż w niektórych okolicach mrozy cięższe byly na południu, iak na północy, i tak np. dnia 25. *Grudnia* mroz w *Hamburgu* był 18 stopniow, gdy tym czasem w *Odensie* był tylko 10. a w *Kopenhadze* 8. stopniow.

Podana niedawno Nota od Ministra *Francuzkiego* Senatowi *Hamburskiemu*, była w następującej treści: „*Rzplta Francuzka* żąda niezwłocznego uwolnienia *Napper-Tandego* i innych uwięzionych *Irlandczyków*, którzy wylży w służbie *Francuzkiej* sőtawali. Odmowienie w tej mierze uważane będzie za krok nieprzyjazielłki przeciw *Rzpltey*.” Senat odpowiedział, iż *Konfitycya* *Rzeszy* wymaga, aby rzecz ta przełożona była zgromadzeniu cyrkulu niższej *Sazonij*. Minister posłał tę odpowiedź do *Paryża*, a sam w cichości czeka dalszego wypadku.

z Zurich dnia 1. Stycznia.

Gazeta nasza zawiera w sobie następujący artykuł: *Z Turyynu* dnia 21. *Grudnia*. Armia *Francuzka* we *Włoszech* podzielona iest na dwa oddzielne korpusy, ieden pod kommandę Generała *Championnet*, drugi pod Generałem *Joubert*. Pogłoski iakoby ten ostatni miał złożyć swoią dymityę, są bez żadnego poparcia.— Rozchodzą się

wieści, iż Król Sardyński z całą swoją rodziną, oraz Xże Parmeński zostali aresztowanymi.

z Lucerny dnia 2. Stycznia.

Potwierdza się, że Ob. Rapinat zostanie w Szwajcaryi jako kommissarz rządu Francuskiego; jest on teraz umocowany do ułatwienia tego wszystkiego z rządem naszym, co się tyczy 18. tysięcy wojska posłkowego, które ma być dostawione francuzi, i dla tego zaszczycony jest rangą żołnierską wyrownywiącą randze Generała dywizyi. Ten Kommissarz zatrudnia się na nowo odebraniem zaległych summ pochodzących z kontrybucyi od kantonow Zurich, Berny, Lucerny, Soleure, i Friburga, które w początkach rewolucyi naszej były nałożone, i jedna część tych kontrybucyi na tychmiast wypłaconą była, i spodziewano się, że francuzi reszty wymagać nie będą; lecz Rapinat powtórnie teraz żądał dwóch millionow; to jest: 400,000. liwrow, od Zurich, tyleż od Lucerny, tyleż od Berny, i 200,000. od Fryburga.

Przybyła tu wiadomość z Włoch, iż Francuzi na dniu 20. Grudnia do miasta Neapolu wiać mieli.

z Werony dnia 22. Grudnia.

Wojska Francuskie które składały kordon od strony naszych granic, rozciągnęły się teraz wzdłuż rzeki Mincio. W znaczniejszych miejscach linii demarkacyjnej zostało tylko kilka oddziałow kawalerji. Francuzi rzucili most na rzekę Po, i przedsięwzięli nowe środki dla usposobienia Mantui do stanu długiej obrony. Niedawno bramy tej twierdzy przez dwa dni były zamknięte; Nakazano nowy zaciąg młodzieży, i wszystkie konie zabrano w rekwizycyą.

z Wenecyi dnia 28. Grudnia.

Wojska Cesarzkie w okolicy Udine i Karyntyi w największym są poruszeniu.

Zaburzenia niejakie okazują się w Rzpłtey Cisalpińskiej, bądź to z powodu zaciągów wojskowych i wybieranych kontrybucyi, bądź z powodu ułtawicznych odmian przez agentow Dyrektoryatu francuskiego do tej Rzpłtey wprowadzanych. Od czasu zamknięcia klubow, partya Jakobinow iawnie się oświadczyła przeciw Francuzom, połączyszy się z sronnikami rządu monarchicznego i osobami nieukontentowanymi, na których we wszystkich klaffach niezbywa. Generał Joubert, zatrudniony rewolucyą Piemontką, i urządzeniami wojskowymi po nadbrzeżami Rzpłtey Liguryjskiej, iako też wzdłuż Adygi i Mincio, wcale się nie miecza do rządu Cisalpińskiego. Dyrektoryat i Ciało Prawodawcze Rzeczypospolitey Cisalpińskiej, nie są dotąd zupełności: wielu urzędnikow publicznych wymawia się od sprawowania lub przyjęcia urzędow administracyjnych. — Ogłoszono dnia 19. t. m. rozkaz następujący: „Stosownie do wyroku d. 21. Frimaire, kommissarza Władzy Wykonaw. Rzpłtey Francuskiej, Ob. Rivaud, którym zapowiedziane jest rozwiązanie wszelkich towarzystw zatrudniających się kwestyami politycznymi, i zamknięcie zupełne miejsc ich posiedzeń w całym kraju; stosownie do urzędzeń w tym wyroku zamkniętych i do rozkazu im komunikowanego: przez który włożono na mnie obowiązek pod osobistą odpowiedzialnością, ich niezwłocznego wykonania; towarzystwo polityczne w okręgu Brescia, pod nazwiskiem koła konstytucyjnego, jest rozwiązane, i miejsce jego posiedzeń jest zamknięte, z tym wyraźnym zakazem, ażeby nikt podobnych zgromadzeń nowych otwierać się nie wazył; a w przypadku nieposłuszeństwa, iako buntownik karany będzie. (Podpisano) Kommissar: miasta Poujet.

z Mediolanu dnia 29. Grudnia.

Generał Joubert przyjechał tu na dniu 24. Wczoraj wyjechał do Modeny, gdzie założy główną swoją kwaterę. Co dzień ściągają się tu wojska Francuskie których większa część uda się ku granicom krajow dawniej Weneckich. Zawczoraj ogłoszono tu następujący raport. — Z głównej kwatery w Rzymie dnia 26. Frimaire (16. Grudnia) Generał Mack udał się aż do brzegow Tybru w zamiarze odcięcia armii. Dnia 11. Generał Macdonald odebrał rozkaz maszerowania do Catalupo. Generałowie Rey i Dufour mieli ciągnąć w toż samo miejsce przez drogę Rzymską, a Generał Le Moine udał się do Montebellano i Squilla. Kwatery główna założona została w Catalupo. Generał Mack oto-

czony przez takie obroty wojska, za nadejściem korpusow naszych cofnął się ku Frescati i Albano, kolumna nieprzyjacielska przeszła około Rzymu którego iuż panami byliśmy, a na dniu 15. wszystkie przygotowania do ataku poczynione były. Ziąd wypadła potyczka na rowinach de la Storta, gdzie 11. pułbrygada, 7my i 25ty regiment strzelcow konnych, atakowały i zniszczyły znaczne korpus infanterji i kawalerji nieprzyjacielskiej, 1200 jeńcow, armaty i sztandary, były korzyścią dnia tego. Nazajutrz inne rozprożone oddziały broń złożyły. Reszta armii Neapolitańskiej jest w zupełnej retyradzie a wojska nasze ściągają ciągle nieprzyjaciela, iuż opanowały kilka miast na gruncie Neapolitańskim, samaolica niezwłocznie zagrożoną zostanie.

(podpisano) CHAMPIONNET.

Od granic Włoch dnia 27. Grudnia.

Generał-Adjutant Clauzel który podał Królowi Sardyńskiemu do podpisania akt stanowiący nowy rząd tymczasowy Piemontki, otrzymał od Króla w podarunku obraz kosztowny uzdrowienie opuchłych, który przyjął wprawdzie, lecz go Dyrektoryatowi oddał. — Mówią iż Dyrektoryat z postępku G. Joubert ku Królowi Sardyńskiemu wcale jest nie kontent, i kto wie czy potwierdzi zawartą przez niego z Królem konwencyą, iako zbyt dla tegoż łagodną.

Za przyczynę kłębki Neapolitańskiej kładą niektórzy, iż jedna kolumna powinności swojej nie dopełniła, i za późno atakować zaczęła. — Generał Rusca zajął całą prowincyą Neapolitańską Abruzzo, którą iuż zupełnie zrewolucyonował.

OBWIESZCZENIA.

Ponieważ względem znieżenia poddanych więcej iak wiednym kraju obywateli (Sujets Mixtes) przy konwencyi Peterzburskiej pod dniem 15. (26) Stycznia 1797. zawartej umowionego, i szczególne obwieszczenie na dniu 31. Stycznia r. t. do wiadomości powszechnej podanyu został, z którego żądać (do kogo to należy) tak z wydanych w tej mierze Cyrkularzow iako i z Obwieszczenia samego przy Kamerach Wojsko Ekonomicznych, Regencyach, Landratch, i Kommissarych Powiatowych sprawiedliwosci znajdujących się, nauczyć się i w tym oświecić może, przeto okoliczność takowa podaje się do wiadomości ogólnej. — w Warszawie d. 10. Grudnia 1798.

J. K. Mci Prufs Południowych Kamera Wojskowa Ekonomiczna.

Cheąc aby Publiczność w dostaniu papieru stemplowanego i kart tak w mieście Warszawie, iako i przedmieściu Praskim wszelką znalazła łatwość, oraz aby kasy Królewskie miały potrzebne bezpieczeństwo, postanowiono zostało, iż przedaonych na być wolną pod pewnymi warunkami; wprzod jednak nim przepły takowe zostały ogłoszone, podaje się tymczasem do wiadomości powszechnej, iż znaleźć można następujące gatunki papieru stemplowanego. — a) Arkusz po 80. Talarow. 50. T. 48. T. 24. T. 20. T. 18. T. 12. T. 10. T. 6. T. 5. T. 4. T. 2. T. 16. dobrych grozy. 2. T. 12. d. gr. 2. T. 1. T. 12. d. gr. 1. T. 8. d. gr. 1. T. 20. d. gr. 13. d. gr. 16. d. gr. 12. d. gr. 10. d. gr. 9. d. gr. 8. d. gr. 6. d. gr. 5. d. gr. 3. d. gr. 2. d. gr. 1. i po d. gr. 1. d. gr. 6. fen. 4. fen. — b) Plenipotencye stemplowane po 10. 10. d. gr. 8. d. gr. — c) Karty stemplowane, talia kart tarokowych w miedzy zmierzonych 1. T. 8. d. gr. dito 1. T. 10. d. gr. Francuzkich dito 12. d. gr. 10. d. gr. 8. d. gr. Niemieckich 12. d. gr. 10. d. gr. 8. d. gr. 4. d. gr. 2. d. gr. Co się zaś tyczy używania papieru i plenipotencyi, takowe oznaczone zostały w Edyktie Stemplowym pod d. 15. Maja 1766. i w Patencye względem zachowania przepisow Edyktem uczynionych. — Przedaż takowa praktykowała się dotąd w Warszawie i Pradze przez kupcow szczególnych do tego przyjeżdżących; a nadgród dwóch procentow była im za to odrzeżona. Z tym wszystkim jest woła Kamera J. K. Mci Prufs Południowych Wojsko Ekonomicznych niżej podpisanej, aby od daty niniejszego obwieszczenia handel takowych materiałów stemplowych w Mieście Warszawie i przedmieściu Praskim (iako się wyżej namieniło) był wolnym, a bawiący się iuż przadażą zylkiwali 4. procent remuneracyi. Kto ma ochotę brać ryczałtem materiały, może onych dostać ze składu głównego dla Miasta Warszawy przeznaczonego za 4. procent habbattu. Skład ten znajduje się teraz w Pałacu Kolegiow Kraiowych; należy się pytać o Kasyera Stemplowego i Konsylerza Kommissaryi Hollmana; gdzie negocyacyą o takowy materiał zrobić można w lecie od godziny 9mej, a w zimie od godziny 10tej do południa. Aby jednak Kasyer tenże, drobnotkami aodżaiu tego nie był zatrudnionym, stanowią się oraz, że ten tylko, który w znacznej kwocie, a najmniej za 50. Talarow liczniku, żądać będzie tychże materiałów, i takowe w gotowiznie monetą grubą zapłaci, do ryczałtowego onych kupna przopuszczony zostanie. Gdyby zaś kto życzył ciągle znajdować u siebie materiał utrzymywać, i dopełniać go zawsze przez zakupowanie świeżych materiałów gotowizną, w takim razie Kamera J. K. Mci i-łt skłonna nawet i na to zezwolić, i jednak szczególnie za kaucyą bezpieczną na dobra Ziemię, lub domy murowane zapisać się powinna, akwotę materiałów na skład branych odpowiadającą. W przypadku, gdyby krokowiek z kupujących materiały stemplowane na procent, lub biorący one na kaucyą, nie mogli ich sprzedać, takowe przyjęte będą na powrót przez generalny skład stemplowy, pieniądze zaś za nie dane, za potrąceniem 4ch procentow akkordowenych natychmiast zwrócone zostaną. Samo się jednak przez się rozumie, że Materiały te zwrócić się mające, powinny być czyite i w tym stanie w jakim były dane na sprzedaż. Bydż może, że przy takowym urządzeniu, szczególnie gatunki papieru lub kart znajdujące się nie będą, u Kupcow za gotowe pieniądze składy utrzymujących, a iednak żądane bydż mogą przez kogo, aby wie nikt żadnych w iey mierze nie miał trudności, Kamera J. K. Mci wydać każda znaczny skład materiałów takowych P. Tempelhoff Kapitanowi i Kasyerowi Prowincjonalnemu Ci, nie daleko rezydencyi Kamery na kowrze celney w tych sławnych zabudowaniach mieszkającemu, gdzie był dawniuy skład Polki Papieru stemplowanego. Tym sposobem zawsze będzie można takowemu zaradzić niedostatkowi. Zresztą Kamera J. K. Mci nie mogła nie dostrzedz, że żydzi obojbiwy Papier i Karty stemplowane wyższą ceną przedaia, niż są

stemplowane. Takowe bezprawie zakazuje się pod karą 6ciu Talarow za każdą kontrawencyą ściągając się mającą. Ten zaś kto będzie w stanie dowieść i wyiaśnić takowe przejętowo, oprócz zamilczenia iego nazwiska, jeżeli tego żąda, połowę kwoty za karę wyznaczoną pozylka. Dan w Warszawie dnia 12. Grudnia 1798:—

J. K. Mci Prufs Południowych Wojskowa i Ekonomiczna Kamera.

Kommissary wspólna przez Nayaśniejsze Dwory dwa Cesarzkie i Królewsko-Prulki do upadłych sześciu Bankow, to jest: UUR. Piotra Teppera, Karola Schultzza, Fryderyka Kabryta, Prota Potockiego, Macieja Łyszkiewicza, i Jana Dawida Heislera wyznaczona. — Wam iakichkolwiek imion wdowie i lynnowi Fremeaux pod tą firmą domowi w Amsterdamie, i wszelkie iego fundusze mającym sobom, z osob i dobr waszych rolkazuje, abyście za tygodni dwaście od daty ogłoszenia niniejszego edyktałnego Pozwu przez Gazety Warszawskie, prawnie osobicie lub przez swego plenipotenta tu w Warszawie w pałacu Tepperowkim na ulicy Miodowej przed ładem Kommissary niniejszey stawili się, na popieranie wierzycieli Ur. Fryderyka Kabryta, oraz wyznaczonych do teyże masy Prokuratora i Administracyi, którzy stosując się do kłiąg, korespondencyi i kontokurrantow, wam polane fundusze na sarysfakcyą ciągnionych na was summ dowodzących, z przyczyny ze Wasz. Mość trattow Kabrowkich niektórych nie akceptowaliście, i niektórych akceptowanych całkowicie nieoptaciliście, dla tego pozwani ielście, abyście obrachunek między masą Kabrytowką a wami w tej mierze zachodzący uczynili, i na sarysfakcyą masy Kabrytowkiej, iako się od was w reszcie okaże, fundusze wam dane zwrócili, oświadczaiać wam, że Tratty Meysnerowkie na złotych Hollenderkich courant 45,400. pomiędzy funduszami przez Kabrego wam polane, a przez was tu do Warszawy oddane i zaaresztowane, iako też i inne w krajach względem spraw upadłych Bankow do niniejszey Kommissary poleconych znajdujące się fundusze, bądź wam przełane, bądź własne wasze, pod niniejszy arezt podchodzą, i na sarysfakcyą masy Kabrytowkiej, iako wynaleziona będzie, wlkazane zostają. Wy zaś fundusze Fremaux mający, które niniejszym Pozwem edyktałnym u was są areztuią; pozwani ielście o to, abyście takowe fundusze do ładu Kommissary Bankowej komportowali, i o nich donieśli. Dla czego macie się stawić, lub w przypadku niestawienia się, i nie zapłacenia należących summ powodom, wyrokom niniejszey Kommissary ulegać, pod rygorem w prawidłach swey Kommissary przepisanyu będziecie. — Dan w Warszawie w Kancellaryi Kommissary dnia 10. Stycznia 1799. R.

A. M. Mędrzecki (L. S.) T. Wędychowski

S. K. B. Pisarz- S. K. B. Regent.

Licytacya Dobrych z wyroku Kommissary Bankowej, przez Nayaśniejsze Dwory dwa Cesarzkie i Królewsko-Prulki wyznaczony, w Warszawie agniący się, za zastępowanie się z Przeświatą Regencyą tutejszą wydanego, Administracyi masy krydalney zmarłego Karola Schultzza, bywego Bankiera Warszawskiego, wiadomiam Przeświatą Publiczność, iż dobra mieyskie, tegoż niegdyś Ur. Karola Schultzza, dziedziczne w Warszawie lityowane iako to: — Sub Nro podług Taryfy 570. 599. 600. 643. Dobra mieyskie Tlumackie zwane, które całkiem, lub na części podzielone, wraz z gruntem dziedzicznym, i sprzedane zostały, mające obszerny brukowany dziedzieniec w kwadrat, na około piękną Architektura, różnych kamienic zamurowany, i dworkami zabudowane, na przelaz wjazd, od Leżana i Bielańskich ulic, oraz z боку od ulicy Długiej, wprost Chatauzu mające, i sub Nro 605. zabudowania Prulkie zwane z gruntem dziedzicznym. Niemniej grunta czynszowe, do dziedzictwa possessy Tlumackie zwanych należne, na których następnie wyrażeni Emphiteucji, mają swoje własne possessy, grunty zaś dziedziczne z którego czynszu, i sprzedanym zostanie. Kto do possessy Numerami następujnymi wyszczególniają się 598. Possessa JP. Milowy po Wagnierze 597. Też po Łukaszewskich 572. Possessa Lemańskich wdowy po Nowińskich 571. Sobolewskich 569. Solubińskich 567. Beslera 568. Klossa 566. Brejnicha 565. Krygłowy wdowy 564. Ulmitzowy wdowy 644. Waynofowy wdowy 740. Klossa po Siedleckich 741. Schultzza rymarza 742. Wężyka. — Także Nro 737. Dworki Danglowskie zwane, na rogu Ulic Leżana i Rymarka zwanych lityowane, drewniane, i w części z Prulkiego muru składające się. Jako też Nro 1075. 1074. Dworek murowany z zabudowaniami obszernymi i Ogrodkiem, na Ulicy Królewskiej czyli konfiskim Targu, przy pałacu dawniej Salki zwanym, na gruncie czynszowym Grzybowski zwany lityowanym. — Naofatek Nro 2991. 2950. Magazy z placem obszernym wychodzącym z Ulicy Solec, do Ulicy Czerniakowskiej, na którym znajdują się różne lity drzewa i innych Produktow, w tymże są różne zabudowania mieyskie, i epichiz, oraz kamieniczka i wozownie murowane. — Tudzież Dworek także na ulicy Solec, naprzeciw tegoż Magazyu od wily lityowany, murowany z łądem, grunty zaś na którym Magazy i Dworek murowany są zabudowane, jest czynszowy należny do miasta Starej Warszawy. — Powyższe zamurowania, zabudowania i grunta dziedziczne, przez Konfilyarza z Przeświatney Regencyi tutejszey wyznaczonego, sposobem Licytacyi publiczney, za gotowe pieniądze, przez kupującego wylczyć w grubey monocy należne, w Trzech Terminach, w mieyscu murow, domow, i placow do Licytacyi przeznaczonych sprzedane zostaną. Pierwszego tedy Terminu odprawiać się będzie Licytacya w dniu 1. Marca, drugiego w dniu 1. Maja, a trzeciego i ostatniego, w dniu 1. Lipca, Roku następującego 1799. — Naywięcej przeto dajacy, po doniesieniu Kommissary i przez nią kupna zatwierdzeniu, Tranzakcyę nabywczę, z nakazu teyże Kommissary, przez Administracyą zeznać się wedle Prawa powinne otrzyma. — Donosi przylzym Administracya, iż wkrótce wydzie, i stosownie do niniejszego, lecz oddzielne obwieszczenie, względem dobr ziemskich dziedzicznych, to jest: Młocu i Łomienek z przyległościami, tudzież Woli i Czyfego, przy Warszawie, niemniej gruntow Emphiteucyjnych na Grochowie, przy Pradze lityowanych, dotąd do Masy Schultzowkiej należnych, których sprzedaż przez Licytacyą publiczną jest iuż ujednostawiona. — Dan w Warszawie dnia 26. Mca Listopada 1798 Roku. Karol Schultzowski Prokurator Masy Schultzowskiej mpp. Andrzej Pacyniewicz Adm. Masy Schultzowskiej mpp. Jan Mütter Administrator Masy Schultzowskiej mpp. Jan Tocznyński Administrator Masy Schultzowskiej mpp.